

i Bygningen med Ordene: Med Lov skal man Land bygge, altsaa paa Nytoft, og dette hilser jeg med Glæde. De Planer, der har været oppe om at sprede Lokalerne rundt om i Byen, var meget upraktiske for alle dem, der skal benytte dem, saavel for Parter og Dommere som for Sagførere, Arrestanter og Betjente, og i det hele i alle mulige Retninger. Denne Plan ser ud til, baade hvad Beliggenheden og Koncentrationen angaar, at kunne føre til noget praktisk. Den har kun eet Forbillede, nemlig den Plan, der, da vi forhandlede om Christiansborg Slots Genopførelse, i sidste Øjeblik blev fremsat — den oprindelige Ophavsmand til den var vistnok Dr. phil. Bierfreund — af Arkitekterne Brummer og Mørck-Hansen. Den gik ud paa at gøre det gamle Ridehus ved Christiansborg Slot til Justitspalads og deltilstødende Bygninger ved Ridegangen til Kontorer. I den Plan var der ogsaa Koncentration, men det Spørgsmaal er nu ude af Verden, der bliver ikke noget af den Plan, og derfor kan jeg slutte mig til det her foreliggende.

Den finansielle Side af Sagen er det ikke værd at udtale sig for stærkt om. Der er i dette Lovforslag lovet os en Besparselse i Forhold til de andre Projekter, idet den her foreliggende Plan er projekteret adskilligt billigere. Men hvad det billige Projekt er værd, den Dag vi skal til at afslutte Opførelsen, ved man ikke, og Beregninger, der gøres i Forvejen, tillægger vi her paa Rigsdagen ikke megen Vægt, vi tror ikke paa, at de holder Stik. Der er dog noget, som vi kan se ikke er betalt for dyrt, og det er Udløsningen af Kommunens Ret i det nuværende Raad- og Domhus paa Nytoft mod en Sum af 471,430 Kr., idet dette er den $\frac{3}{7}$ Andel, som blev beregnet allerede i 1883, og sikkert er det, at Grundværdierne her i København ikke er gaaet nedad i de sidst forløbne 30 Aar. Den Sum kan vi altsaa tage og føle paa, den er nogenlunde billig. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre hverken ved den forlangte Bevillings Størrelse — den kommer vi maaske til at multiplicere adskillige Gange, og derfor er det ikke værd at juble af Glæde over den — eller ved Lokalernes Indretning, thi vel er Lokalerne ridsede op i Bilaget til Lovforslaget, men det var de ogsaa i sin Tid i Lovforslaget om Christiansborg Slot, og ligeledes da vi behandlede Lovforslaget om Københavns nye Jernbanestation, men ingen, der har siddet i Udvalget angaaende Christiansborg Slot, kan kende den Ind-

retning af den Bygning, der nu opføres paa Slotsholmen, lige saa lidt som de, der har siddet i Banegaardsudvalget — jeg har haft den Ære at sidde begge Steder —, vil kunne kende Spor af det Anlæg, som nu er lavet til Københavns Jernbanestation, hverken udvendig eller indvendig, havde jeg nær sagt. Det er Pengene, det drejer sig om lige overfor os, og det andet er der andre Folk, der afgør, Rigsdagsmændene faar ikke stort mere med det at gøre end at indtræde i en Kommission, der skal passe paa, hvad de alligevel ikke kan passe paa, da det i sidste Øjeblik bliver Arkitekten og de højeststaaende Embedsmænd — det vil sige dem, som forstaar at indrette Sagen, og dem, som forstaar at stille Krav —, der træffer Afgørelsen, og naar det saa kommer til Stykket, kan det gaa, som det gik med Posthuset, hvor vi ogsaa skulde have en Koncentration, at Institutionen bliver et Par hundrede Tusinde Kroner dyrere om Aaret, end den var paa Købmagergade. Den Slags Skuffelser er vi vant til, og derfor skal vi hverken sætte et sørgmodigt eller et glad Ansigt op, naar vi ser en lav Kalkule, for vi ved, at den har ikke saa stort andet at betyde end at stemme Sindet til Mildhed i Øjeblikket.

I § 4 udtales der, at fra det Tidspunkt, da Retsplejeloven træder i Kraft, udreder Statskassen alle de Udgifter, der medgaar til Tilvejebringelse og Vedligeholdelse af Rets- og Kontorlokaler m. m. I denne Udtalelse ligger der et Krav til den fremtidige finanslovgivende Myndighed. Vi maa huske paa, at vi ikke her giver nogen bestemt Sum en Gang for alle, ej heller bevilger vi noget aarligt for en bestemt Aarrække, men vi slaar fast, at de her omhandlede Udgifter er noget, der bagefter skal udredes af Statskassen, og som Kommunen er fri for. Vi maa altsaa vide, at der senere bliver stillet Krav til den finanslovgivende Myndighed ifølge denne Lovs § 4, men det maa da ogsaa tillige siges, at den finanslovgivende Myndighed i intet Punkt er bundet til at udrede bestemte Summer, idet Tilvejebringelse og Vedligeholdelse af Rets- og Kontorlokaler saavel for Østre Landsret som for Københavns Byret o. s. v. kan dreje sig saavel om en større som om en mindre Bevilling, og man maa da paa Finansloven fastsætte Størrelsen af disse Bevillinger.

Men i andet Stykke af samme Paragraf kommer vi til et Spørgsmaal, som ikke blot vedrører Rigsdagen som Finans-